

ματοποίηση καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον σύντομον καὶ τέλειον. Ἄλλως τε λόγῳ τοῦ ἔκ παραδόσεως ἐπικρατοῦντος συστήματος τοῦ οἰκονομικοῦ φιλελευθερισμοῦ παρουσιάζεται κάπως δυσχερὴς ὁ συνδυασμὸς τῆς κρατικῆς καὶ ιδιωτικῆς δράσεως.

Ενεκα λοιπὸν τῆς ἀπὸ ιδιωτικοοικονομικῆς πλευρᾶς κρατούσης ἀντιθέσεως συμπερόντων μεταξὺ κράτους καὶ ιδιώτου παρεμποδίζεται πολλὰκις ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἐκαστοτε λελογισμένων οἰκονομικῶν ἀποφάσεων. Τοιοῦτοτρόπως ἐπικρατεῖ, ἀπ' ἐνὸς μὲν ἀβεβαιότης ὡς πρὸς τὴν μετάθεσιν τοῦ βάρους τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ἀνωτέρω προβλήματος εἰς τὴν ιδιωτικὴν ὄψιν, λόγῳ τῆς σπάνιος τοῦ πεπειραμένου καὶ προσηρμοσμένου πρὸς τὰς νέας συνθήκας ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἀνεπάρκεια τοῦ κράτους πρὸς ἀνάληψιν εὐρύτηρας κρατικῆς δράσεως, καὶ ἐπωμισμοῦ, ἐπιχειρηματικῶν κινδύνων ἐνεκα ἑλλείψεως τῆς καταλλήλου διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὀργάνωσης τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἐν ὅψει τῶν ἀνωτέρω ὑφισταμένων συνθηκῶν καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως καθίσταται ἀναποφευκτος σήμερον ἡ ἀνάγκη ἀπ' ἐνὸς τῆς ἀναδιοργάνωσης τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς δημιουργίας κρατικῶν φορέων δημοσίου ἢ ἡμιδημοσίου χαρακτῆρος πρὸς ἀνάληψιν θετικῆς καὶ βεβαίας ἀπὸ ἀπόψεως ἀποτελέσματος δράσεως εἰς τὸν τομέα ἰδίᾳ τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων, ἀπ' ἑτέρου τῆς μεγαλύτερας αὐτονομήσεως τῶν διαχωριζομένων διαμερισμάτων τῆς χώρας, τῆς καταρτίσεως εὐρύτερων περιφερειακῶν προγραμμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, μὲ ἰδιαίτην βαρύτητα τὰς περιοχὰς ποῦ ἐμφανίζουν προϋποθέσεις ἀνόδου. Τὰ κρατικά αὐτὰ ὄργανα κατὰλληλα ἀπὸ ἀπόψεως πείρας καὶ οἰκονομοτεχνικῆς μορφώσεως ὅ' ἀποτελέσουν τὸν ἐνδιάμεσον φορέα μεταξὺ κράτους καὶ ιδιωτῶν πρὸς πληρώσιν τῶν ἀτελειῶν ἀμφοτέρων.

Τὸ ὅλον λοιπὸν θέμα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐν ὅψει τῶν ἤδη διαμορφωμένων συνθηκῶν ἐντὸς τοῦ διεθνoῦς ἐπιπέδου, ἀνάγεται ἀναμφισβήτητως εἰς πρόβλημα κρατικῆς δράσεως τετραπύχου μορφῆς.

1. Ἐκτέλεσις εὐρέως προγράμματος ἐπενδύσεων.

2. Ἐξασφάλις χρηματοδοτήσεως διὰ τοῦ ποιοτικοῦ ἐλέγχου τῶν πιστώσεων.

3. Διάρθρωσις καὶ κατευθυντικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος.

4. Πολιτικὴ κατανομῆς τοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ πραγματοποιήσις τῶν σκοπῶν αὐτῶν πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὴν κατευθυντικὴν

ριον γραμμὴν τῆς ὅλης κρατικῆς δράσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὁποίων προβαίνομεν κατωτέρω.

Μέχρι σήμερον ἡ ὅλη δρᾶσις εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπενδύσεων, τὸσον ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ κράτους ἀναληφθεῖσα, ὅσον καὶ ἡ συνεπεία τῆς κρατικῆς πολιτικῆς (Φορολογικῆ — Πιστωτικῆ) ιδιωτικῆς τοιαύτης, καίτοι δὲν εἶναι μικρὰς σημασίας ἰδίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἐν τούτοις ὅμως, σχετικῶς ἐξεταζομένη πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν ἄλλων χωρῶν τῆς Εὐρώπης παρουσιάζει διαφορὰν ἀποστάσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναιται νὰ λεχθῇ ὡς ἀπολύτως ἱκανοποιητικῇ.

Ἡ Ἑλλὰς μονομερῶς ἐξεταζομένη εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπενδύσεων ἐσημείωσε σημαντικὴν ὅσον ποτὲ ἄλλοτε πρόδοον. Τὸ σύνολον τῶν πάσης φύσεως μεταφερθέντων κεφαλαίων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1961 πρὸς χρηματοδότησιν τῶν Δημοσίων ἐπενδύσεων ἀνῆλθεν εἰς 7.000 ἑκατομμύρια ἢτοι εἰς ποσοστὸν 28 % περίπου τοῦ ὕψους τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Πρέπει ὅμως νὰ παρατηρηθῇ ὅτι παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ Δημόσιαι ἐπενδύσεις κατὰ τὸ 1961 ἐσημείωσαν αὐξῆσιν 33 % ἔναντι τοῦ 1960 τὸ κατὰ μέσον ὄρον ποσοστὸν, καλύπτουν τὸ 28 % τῆς ὅλης κρατικῆς δαπάνης, εἶναι κατὰ ἀπόλυτον ὕψος, ἀνεπαρκῆς καὶ δὲν δύνανται οὔτε ἀναδιάρθρωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας νὰ ἐπιφέρῃ, οὔτε τὴν δέουσιν αὐξῆσιν τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος νὰ πραγματοποιήσῃ. Τὸ ζήτημα καθίσταται σοβαρώτερον ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκ τοῦ κονδυλίου αὐτοῦ τῶν ἐπενδύσεων μικρὰ ποσοστὰ διετεθήσαν μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς δύο βασικοὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως 10 % περίπου διὰ γεωργικὰς ἐπενδύσεις καὶ 25 % περίπου διὰ βιομηχανικάς, ἐνὸς δὲ οἰκονομὰς διετεθήσαν πλέον τῶν 35 %.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ἰσῆς ἀπὸ ἀπόψεως σπουδαιότητος καὶ παραγωγικότητος κατανομῆς αὐτοῦ, ἀπαιτεῖται καὶ ὀρθολογικὸς συσχετισμὸς μεταξὺ τῶν διαφόρων τομέων πρὸς σὺμμετρον προαγωγὴν αὐτῶν, διότι ἡ ἑλλειψις συσχετισμοῦ καὶ ἡ ἀσυμμετρία προαγωγῆς ἐπιδρῶν ἐπιζημιῶς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς παραγωγικότητος τῆς δαπάνης καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐπιδιωκομένης μεγίστης ὠφελείας, πολλὰκις δὲ ὀδηγοῦν εἰς σπατάλην κεφαλαίου.

Μία τοιαύτη ἀσυμμετρία δύναται νὰ παρατηρηθῇ κάπως εἰς τὸν τομέα ἐξηλεκτρισμοῦ καὶ τῶν συγκοινωνιακῶν τομέα. Ἡ προώθησις τῶν τομέων αὐτῶν ὑπῆρξε μεγαλύτερα ἀπὸ ὅσον ἡ ζήτησις, ὁ ὅγκος παραγωγῆς καὶ ἡ οἰκονομικὴ δυνατότης ἐ-